

KAŠNA ZA OKNEM

(rozhovory o lásce, bytí a údělu... o tom, že může to být společná hra)

Král: (*sedí na trůně*) Má královno, co je dneska za den?

...a co je vlastně za měsíc?

...jaký máme teď rok?

...co je tohle za dobu!

Královna: (*přichází s nákupní taškou*) Doba je zlá králi, dole mají zavřeno.

Král: Co mají zavřeno?

Královna: Sámošku, nemám nic k snídani, obědu ani večeři.

Král: Ovšem. (*pozoruje královnu*) Tvé krásné oči se usmívají, Kateřino... ty máš plán?

Královna: Víno mám, králi (*pozvedne tašku*), vedle u Papouška měli otevřeno.

Král: Ó, a co je dneska za den, že někdo otevřeno má, a jiný ne.

Královna: Pátek je, králi.

Král: Ó, miluji Vás i v pátek, má královno! Otevřete tu láhev vína?

Královna: A neměli bychom nejdříve posnídat?

Král: Ach ano... Posnídáme víno!

Královna: Můj drahý, víno jste večeřel.

Král: A to proto... dnes hýřím ostrovtipem...

Královna: To si nemyslím, ale sklenku Vám naleji, když slíbíte mi, že opravíte mi mou duši.

Král: Jak jste dnes smyslná, Kateřino.

Královna: To možná, ale už týden mám píchlé kolo.

Král: A jak jste praktická. Budiž, přiveďte sem svého oře.

Královna: (*dotlačí své kolo na scénu*)

Král: Krásný to stroj... úplně Vás vidím, jak vlajou Vám vlasy a nadouvá se sukýnka...

Královna: Nic nevlaje ani se nenadouvá, když tlačím...

Král: Ano, chápu. Po snídani se na to vrhnu.

Královna: Snad raději před snídání... budete zručnější...

Král: Pochybujete snad o mých schopnostech?

Královna: Přiznám se, že... někdy... někdy Vás nemám ráda.

Král: Ach, to mi neříkejte... nebudu spát... budu se trápit a přemýšlet... proč?

Královna: Nemám Vás ráda, když snídáte víno, obědváte víno a večeříte víno.

Král: (*zamyslí se*) A je takových dní hodně? Drahá, některé dny mi splývají.

Královna: Nezlobila bych se, kdyby jich bylo míň.

Král: Býváte přísná... (*sestupuje z trůnu*) Ukažte mi tu poraněnou duši!

Královna: Mám ráda, když stojíte pevně na svých nohách.

Král: Nechcete však příliš? Přicházíte se slovy „doba je zlá“ a nesete láhev vína.

Má pevnost je vystavena na dobrých základech a to, že se někdy houpe tak, až Vám to není libo, neznamená nic, když má víra v... víra v... víra... Kde mám nějaké nářadí?

Královna: Tady je Vaše brašna. *(podává)*
Král: Ach, má brašna... říkala jste, že je dnes pátek?
Královna: Ano. *(otevívá láhev vína)*
Král: *(drží brašnu s náradím)* Připomíná mi příliš pondělí!
Královna: *(s úsměvem)* Někdy musíte spravovat svou říši.
Král: Jste vtipná... i proto Vás miluji.
Královna: Vaše láska mě těší, ale nenasytí...
Král: *(otráveně)* Zase ta Vaše praktická stránka...
Královna: Opravte mi kolo a budete mít oběd!
Král: Jen chlebem člověk není živ... *(začne opravovat píchlou duši)*
Královna: Přece mě nenecháte jít pěšky přes půl města.
Král: Ach ano, pojedete... vlasy... sukýnka... ruměnec ve tváři... kapky potu stékající po Vašich hebkých...
Královna: *(s úsměvem)* Raději se napijte! *(podává sklenku vína)*
Král: *(bere sklenku vína)* Tak, na dnešek... ať je to krásný den...
Královna: *(pozvedne svou sklenici)*
Král: *(vrací se k opravě bicyklu)* Když tak o tom přemýšlím... měla byste mi něco slíbit.
Královna: Nevím, o čem přemýšlíte... tedy nevím, zda mohu slíbit...
Král: Já, opravím Vám kolo a Vy na něm odjedete... z čeho se mám radovat?
Královna: *(s úsměvem)* Z toho, že nemusím jít pěšky...
Král: To ano, ale neuvídím Vás, jak sluší Vám to při jízdě na tomto kole. Měla byste mi slíbit, že budete chvíli kroužit pod oknem.
Královna: *(usměje se)* Bavíte mě, příteli... i ta představa, že jenom pro Vás kroužím pod oknem... cestou dolů si to rozmyslím...
...anebo pojedte se mnou... a kochejte se, je-li Vám to libé...
Král: Vždyť víte, že v supermarketu omdlévám...
Královna: Víím, že se Vám nechce... nebudu Vás nutit... ale nebudu ani kroužit...
Král: Umíte být krutá, víte to?
Královna: Nepřijde mi kruté, když nejsem Vám vždy po vůli... zamávám Vám...
Král: Kapesníčkem?
Královna: *(usměje se)* Dlaní.
Král: Bude to od Vás milé... příslib toho, že se vrátíte opět ke mně?
Královna: *(přistoupí ke králi a pohladí ho)* Nebojte se, nenechám Vás příliš dlouho o samotě... ale, mohl byste mezitím umýt nádobí.
Král: *(udiveně)* Na to nemáme služebnou?
Královna: *(s úsměvem)* Nemáme.
Král: Chtěl jsem se věnovat poezii!
Královna: *(zasměje se)* Dřez s jarovou vodou Vám přijde málo poetický?
Král: *(postaví se od opravovaného kola)* Vaše duše je prázdná! A víte proč?
Královna: *(váhá)* To nevím?
Král: Měla jste povolený ventilék.
Královna: Jak prosté.
Král: Máme pumpičku?
Královna: Snad, tohle by mohla být pumpička. *(ukazuje na pumpičku zasazenou*

do rámu kola)

Král: *(usměje se)* Jste bystrá. *(a začne foukat kolo)*

Královna: *(popijí víno a dívá se na krále)*

Král: *(předává opravené kolo)* Prosím, jedte opatrně a vraťte se co nejdřív!

Královna: Jste šikovný, děkuji. *(políbí krále, bere nákupní tašku, kolo a odchází)*

Král: *(jde k oknu; po chvíli, významně)* Zamávala... vrátí se... *(přechází ke dřezu a dívá se do něj...)* Fuj! *(jde ke stolu a sedá si k čistému listu papíru; po chvíli složí vlaštovku a hodí ji do publika; vstává a jde ke dřezu; zavěsí na sebe zástěru a začne umývat nádobí; náhle si utře ruce, jde ke stolu a něco zapíše; to několikrát zopakuje; domyje nádobí, sedne si a popijí víno)*

Královna: *(vchází s nákupem; usměvavá)* Můj milý, vezu oběd!

Král: *(radostný; vstává, bere list papíru a přistoupí ke královně, kterou políbí)*
Celá záříte... přečtu Vám báseň!

(čte dramatickým hlasem) „Na dně dřezu
kousek rezu,
pro něj vlezu
a
už nevylezu...
Zbytky zítřků, lepí se mi na dlaně,
umyl jsem nádobí,
pochval mě!“

Královna: *(pohládí ho)* Milé... doufám, že to mytí nádobí Vám šlo lépe...

Král: Ano, nejste mi jen drahou bytostí, skvělou ženou, ale i múzou... a tak
nedivte se, že když tady nejste... tak jde mi to mytí nádobí lépe...
(odvede královnu ke stolu a přisune jí židli)

Co máte dobrého?

Královna: *(vyloví z tašky konzervu a položí ji na stůl)*

Král: To je první chod?

Královna: *(vyloví z tašky chleba a položí ho na stůl)*

Král: *(vstane a přinese talíře a příbory; rozloží to před královnu a před sebe;*
chvíli sedí a dívají se na sebe)

Jsme... chudé království.

Královna: Jsme šťastné království.

Král: Byli bychom šťastnější království? Když bychom byli ještě chudší?

Královna: *(zasměje se)* Všeho s mírou.

Král: *(chopí se otevírání konzervy)* Dnes je pátek. Je to den poprav, nebo oslav?

Královna: Den půstu.

Král: Den válek! Ovšem, není to tak hrozné... i když ta konzerva, nemá etiketu?
(otevře konzervu; udiveně) To jsou okurky?

Královna: *(souhlasně kývá hlavou)*

Král: *(vyndá příborem jednu okurku a položí ji na talíř královny a potom na svůj;*
usměje se) Nenapadlo by mě koupit chleba a okurky... nejste těhotná?

Královna: *(kroutí hlavou, že ne)* Nevzala jsem si s sebou dost peněz.

Král: *(jí příborem okurku a zapíjí ji vínem)* Ano, královská pokladnice není
bezedná, ale v pondělí jdu... spravovat svou říši, jak říkáte.

Královna: (*jí přiborem okurku a zapíjí ji vínem*) V královské pokladnici by se ještě něco našlo... akorát, nevezala jsem si to s sebou...

Král: Snad nemáte z toho starosti... okurka je chutná! A vy jste krásná!

A... Papoušek má jistě ještě otevřeno...

Královna: Myslíte příliš na požitky!

Král: Spíš... zachraňuju svět... před sebou... a sebe před světem...

Královna: Nemám ráda, když takhle mluvíte...

Král: A co máte ráda? Řekněte mi, co Vás potěšilo?

Královna: (*zamyslí se*) Včera... šla jsem ulicí... nikde nikdo, bylo horko, došla jsem ke kašně, strčila nohy do vody a začal bít zvon... věděla jsem, že je poledne...

Král: (*potěšeně*) Radujete se z maličkostí... to je krásné... Jaká byla voda?

Královna: (*usměje se*) Tuhle otázku bych měla čekat... ovšem, vždy mě překvapí, jak ze všeho uděláte blbinu...

Král: Jsem starostlivý vládce a k tomu milující muž... nerad bych, abyste se nachladila... a ještě v poledne...

Královna: A potom tu blbinu rozvíjíte a to důležité Vám uniká.

Král: Něco mi uniklo?

Královna: (*zamyslí se*) Ten akt... souznění se světem! Stojíte na prahu a bojíte se udělat krok... a to jste král...

Král: Právě jako král potřebuji odstup... rád pozoruji zpovzdálí...

A vy jste nějaká kritická! Váš zážitek považuji spíše za něco transcendentálního... i když se ptám na teplotu vody.

Královna: Zajisté, znám Vás už, ale... bude poledne. Půjdete se mnou strčit nohy do kašny?

Král: Tu potřebu nemám... a mám pocit, že děláte z komára velblouda...

Královna: To ne... povzbuzuji Vás k něčemu akčnímu...

Král: Jako strčit nohy do kašny?

Královna: Ano, strčíme nohy do kašny!

Král: (*sarkasticky, ale s úsměvem*) Velmi akční...

Královna: (*s úsměvem*) Tak pojdte!

Král: A nepřijde Vám to... umělé... když tady o tom tak mluvíme...

Královna: Vám se nechce!

Král: (*vstane a napustí lavor plný vody; vrátí se ke královně, sundá jí boty i ponožky, vyhrne nohavice a strčí nohy do vody*)

V čem je to jiné?

Královna: (*pobaveně*) Asi úplně ve všem...

Král: Zřejmě to nikdy nezažiju...

Královna: (*pohládí krále*) Mám Vás ráda...

Král: (*vstane; vezme kýbl a něco kovového a buší tím do kyblíku, jako když odbíjí zvon; křičí*) A teď?

Královna: (*sedí a poslouchá; po chvíli, křičí*) Nezvonil někdo?

Král: (*stále buší do kyblíku*) Nevím?

Královna: (*křičí*) Pořád to není ono! Byla jsem nějaká... lehčí!

Král: *(přistoupí ke královně a sundá jí kalhoty; vrací se k vytváření efektu bití zvonu)*

Královna: A seděla jsem výš!

Král: *(přistoupí ke královně se sloupcem knih a posadí ji na to; vrací se k vytváření efektu bití zvonu)*

Královna: *(křičí)* Tak nějak... a svítilo sluníčko!

Král: *(přistoupí ke královně s lampou a svítí na ni; vrací se k vytváření efektu bití zvonu)*

Královna: *(křičí)* Tak nějak... Nějak jinak! To není to ono!

Král: *(buší a křičí)* Všechno je jinak! Dvakrát nevstoupíš do stejné řeky!

Královna: *(křičí)* Tohle je potůček!

Král: *(poklekne ke královně; s výčitkou)* Chce to zurčení!

Královna: *(chlácholivě; pohladí krále)* Chce to jít ven a strčit nohy do kašny.

Král: Venku je svět, kterému nerozumím!

Královna: *(hladí krále; v tom muž, celý v černém, vejde na scénu)*
(vyděšeně) Co tady děláte?

Muž-kůň: *(rozpačitě)* Přišel jsem... bylo otevřeno... na inzerát... je pátek...
je poledne... zvonil jsem...

Král: Á, vítejte! *(podává mu ruku a prohlíží si ho)* ...kůň, Vy jste kůň...

Muž-kůň: Prosím?

Král: Ach, promiňte... budete kůň!

(vtom žena, celá v bílém, vejde na scénu a rozhodně praví)

Žena-královna: Bylo otevřeno... jdu na inzerát...

Král: *(rozplyne se)* Královna... *(podává jí ruku)* Dobrý den, Vy budete královna!

Žena-královna: Dobrý den, ráda!

Královna: *(udiveně)* Počkat, počkat! Co se to tady děje?

Král: Ach má milá, je pátek... přece... den válek!

Královna: *(bere si krále stranou a sundává mu zástěru, kterou se zahaluje; rozhořčeně)*

Co tady dělají ti lidé? Vidíte, v jakém stavu je vítám?

(poukazuje na svou obnaženost a obléká se)

Král: Promiňte má milá, neřekl jsem Vám, že je pátek?

Královna: Můj milý, jsem ráda, že víme už, že je pátek, ale co tady dělají ti lidé?

Král: Pátek je dnem válek...

Královna: Přiblížíte mi, co znamená tenhle Váš termín?

Král: Má vzácná, budeme válčit!

Královna: Válčit?

Král: *(odvádí královnu k oknu)* Má vzácná, co vidíte?

Královna: Náměstíčko... kašnu... strom...

Král: A co Vám připomíná dláždění toho náměstíčka?

Královna: Hmm... šachovnici...

Král: *(políbí královnu; radostně)* Má skvělá, to je prostor pro náš souboj... pro
naše válčení...

Královna: A ti lidé u nás doma... to jsou jako figurky?

Král: To jsou naši válečníci!

Královna: A jak vědí „ti válečníci“, že jsou válečníci?

Král: Přece přes inzerát...

Královna: (*naštvaně*) Kristiáne, to, že tady s tebou blbnu a hraju tu hru... že... že je to všechno jinak, že je to tak, jak to není... To přece nemůžeš dávat do novin!

Král: A jak to je?

Královna: Tys to dal do novin?

Král: Já... já ty nohy do té kašny dát nedokážu... ale... tady za tím oknem... můžu tu bitvu vyhrát!

Královna: (*smířlivě*) A já, já mám být tvým protihráčem?

Král: Ano! Šachy spolu přece hrajeme a tohle bude akční! To bude jako strčit ty nohy do kašny... s odstupem... za oknem...

Královna: A co bylo v tom inzerátu?

Král: Akce na náměstí, padesát korun na hodinu, černé, nebo bílé oblečení, živá šachová partie... musíme hrát rychle, královská pokladnice není bezedná... Podmínka účasti: Základní znalost hry v šach!

Královna: (*konejšivě pohládí, políbí krále*) Mám černé, nebo bílé?

Král: (*mluví na muže-koně*) Pane, myslíte si číslo!

Muž-kůň: Jaké číslo?

Král: Od jedné do deseti! (*přistoupí k muži-koni*) Pošeptejte mi ho! (*hovoří ke královně*) Lichá jsou bílé, sudá černé.

Královna: Lichá!

Král: (*hovoří k muži-koni*) Devět... že jo, koni... pane... pane koni... promiňte, černý pane koni... (*poplácá ho*) Jste můj kůň! (*hovoří ke královně*) Máte bílé, má drahá!

Královna: Nemám! Vlastně mám! Mám jednu bílou královnu...

Král: Počkáme!

(*všichni stojí a čekají, nic se neděje*)

Královna: (*po chvíli*) Podle mých propočtů, potřebujeme 32 lidí a máme dva. (*hovoří ke králi*) Myslíte, že přijdou?

Král: Počkáme!

Žena-královna: (*po chvíli; hovoří více ke králi*) Když tady stojíme a čekáme... běží nám honorář?

Král: Aha? To se budeme muset poradit. (*odvádí královnu stranou a neslyšně se dohadují; hovoří k ženě-královně*) Ne!

Žena-královna: No, tak to já jdu domů!

Král: Počkejte! (*bere si královnu stranou a neslyšně se dohadují; hovoří k ženě-královně*) Poloviční taxa!

Žena-královna: To jdu stejně!

Král: Počkejte! (*bere si královnu stranou a neslyšně se dohadují; hovoří k ženě-královně*) Dobrá... tedy běžte!

Žena-královna: Ještě chvíli počkám! Ale... dlouho ne! (*sedne si na židli; všichni dál čekají*)

Muž-kůň: (*po chvíli; začne hovořit ke králi*) Víte, pane, já... já, nechci být kůň!

Král: (*udiveně*) Nechcete být kůň? Vy jste skvělý kůň!

Muž-kůň: Já... já se koňů bojím!

Král: No, to zní závažně... proč se bojíte koňů?

Muž-kůň: Tak se dívají... a já, já se bojím, že mě kopne!

Král: Aha, ale ještě vás nekopl!

Muž-kůň: To ne... ale myslím, že už chtěl!

Žena-královna: To já bych chtěla nakopnout lidi!

Král: Není nejmenší důvod kopat do lidí... a to, myslím, je i koňské stanovisko!

Muž-kůň: To se pozná!

Žena-královna: Důvod se vždycky najde!

Král: Počkejte! To, že se chystá za oknem válka, neznamená, že bude někdo do někoho kopat!

Žena-královna: (*sarkasticky*) Znamená to, že ho bude hladit...

Královna: Počkejte! Mluvíme tady o hře! O šachu! Figura vyhodí jinou figuru... je to taktická záležitost...

Žena-královna: (*sarkasticky*) Jo, a vyhodí ji tím, že ji pohladí!

Muž-kůň: A jsou bílí... a jsou černí...

Žena-královna: (*hovoří k muži-koni*) Máte snad něco proti bílým?!

Muž-kůň: (*hovoří k ženě-královně*) A vy snad něco proti černým?

Král: A sakra, to se dostáváme nějak daleko... (*vezme klasické šachy a ženě-královně cpe bílé figurky; muži-koni cpe černé figurky*)
Tak, běží vám honoráře. Běžte prosím na náměstíčko a rozestavte figurky na dláždění. Další instrukce obdržíte z tohoto okna. (*ukáže; žena-královna a muž-kůň odcházejí*)

Král: (*bere dalekohled a dva smotané archy papíru, do kterých potom křičí směrem z okna; jeden podává královně a jdou k oknu; předávají si dalekohled*)

Královna: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Bílý pěšák z d2 na d4.

Král: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Černý pěšák z d7 na d5.

Královna: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Bílý pěšák z c2 na c4.

Král: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Černý pěšák z c7 na c6.

Královna: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Bílý kůň z b1 na c3.

Král: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Černý kůň z g8 na f6.

Královna: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Bílý pěšák z e2 na e3.

Král: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Černý pěšák z a7 na a6.

Královna: (*dívá se dalekohledem a potom křičí do role papíru*)
Bílý kůň z g1 na f3.

Král: *(dívá se dalekohledem a potom mluví ke královně)*
Hele, tvýho krále sežral pes...

Královna: *(dívá se dalekohledem a potom mluví ke králi)*
No jo... na tvýho krále teď nacouvala dodávka...

Král: *(dívá se dalekohledem)* Aha, co budeme dělat?

Žena-královna: *(přichází na scénu a nastaví dlaň; naštvaně)* Já končím!
Málem mě pokousal nějaký pes!

Muž-kůň: *(přichází na scénu a nastaví dlaň)* Já taky končím!
Málem mě přejelo nějaký auto!

Král: *(jde a rozdává honoráře)* Tak... tak my děkujeme a příště... příště to snad bude lepší... je nás ne-mnoho... a...

Žena-královna: Příště se vám na to vykašlu! *(odchází)*

Muž-kůň: Nashledanou. *(odchází)*

Král: *(už jen ke královně)* Týjo, to byla hra!

Královna: *(s úsměvem)* Myslím, že jsem vyhrála...

Král: Jak to, sežral tě pes...

Královna: On mě jenom odnesl v tlamě... ale na tobě stojí dodávka...

Král: No jo, to mám horší... to je tíha...

Královna: Jsi král... a... to je tíha...

Král: *(usměje se)* Mám královnu... je to lehký...

Konec 1

(Konflikt vzniká až popisem reality; realitu lze pouze prožívat; prožitek je nepřenositelný; konflikt je jen chimérou; konflikt v realitě, je obhajoba prožitku.)

Za oponou:

Král: Jsem, jen díky tomu, že jsi TY!

Královna: Nebýváte patetický... vlastně... býváte... ale, nezní to tak pateticky...

Král: Nejsem patetický, tím že jste, potvrzujete to, že jsem já!

Královna: Nic nepotvrzují... prostě Vás milují...

Král: To je nejvyšší potvrzení... všeho... všeho bytí!

Královna: A co ti dva, co tady byli, a všichni ti, co to viděli. Určitě si myslí, že jsme divní...

Král: Znáš někoho divného?

Královna: Tebe!

Král: ...vrána k vráně sedá...

Královna: Já nejsem divná!

Král: Strkáš nohy do kašny...

Královna: Ale nemám potřebu u toho řídit dalších 32 lidí...

Král: To byla jenom hra...

Královna: A je něco, co není jenom hra?

Král: Všechno, co člověk myslí vážně... Když myslí vážně tu svoji hru...

Královna: Myslíte to vážně?

Král: Ano... mám důvod...

Královna: Co je tím důvodem?

Král: Kašna za oknem...

Konec 2

Inventář: Trůn; dřez; lavor; kýbl; dalekohled; klasické šachy; židle (dvě); papíry (na psaní); stůl; tužka; brašna; kolo; knihy; lampa; okno; dva archy papíru (smotané); taška; víno; skleničky (dvě); pumpička (na kolo); zástěra; nádobí; konzerva okurek (bez etikety); chleba; talíře (dva); příbory (dva); otvírák na konzervy; voda (tekoucí); něco kovového; honoráře.

Obsazení: král Kristián
královna Kateřina
muž-kůň
žena-královna

(V rozšířené verzi lze doplnit až o 30 dalších postav.)